

Tønsberg igjen Mandag 12. november 1984.

Hallo igjen, etter en slitsom helg med Hessdalsbesøk, varelevering i Rognes, feilkjøring, møte med Hessdøler, møte i Hessdalskomitéen, snø osv. Samt div. klipp som egentlig ikke har så meget med UFO å gjøre, men ved nærmere ettertanke, hvor skal vi sette grensen? Emnet spøkelser er da interessant nok, er det ikke? Vedlagte kommunerepresentant har jeg sensurert endel, da det ikke var så veldig interessant for oss å lese om politiske vendinger, men avsnittet om UFOer var såpass artig at vi beholder klippet. Jeg sender damen et prøveeksemplar, så kanskje vi får en politisk støttespiller, vi kan trenge det. Hvem vet? Kanskje det setter i gang en politisk snøball? Det er jo ikke godt å vite hvilken vegg den bryter ned. Kanskje den tilogmed er såpass innbringende at den betaler utgiftene for dette klippet hvertfall!

Som dere ser så har Tønsbergdistriktet hatt besøk av en god del kulelyn søndag 4. november. Pussig egentlig, for dette ble innledet av ett eneste kraftig tordenskrall. Det var så kraftig at hele huset ristet her ute på Nøtterøy hvor jeg bor. Det var ikke regn denne kvelden, og det ble bare med dette ene smellet, som jo selvfølgelig var foranlediget av et meget kraftig blink. Jeg har ikke før hørt om at kulelyn opptre i forbindelse med vanlig torden, de opptre jo gjerne helt for seg selv, og lydløst. Her har det tydeligvis boltret seg over et område på flere kilometer. (Det er 1,5 mil mellom her og Ringshaug som er nevnt i klippet). Dette kulelynet har altså åpenbart seg på forskjellige steder langs hele denne strekningen. I tillegg til det som står i klippene kan jeg føye til en kule til fra en onkel av meg. Han fikk besøk av en kule på kjøkkenet bare sekunder etter smellet, denne forsvant også uten å gjøre skade. Dette er jo også ganske uvanlig, da kulelyn er kjent for å rasere alt i dets vei. Jeg tar gjerne i mot ekspertuttalelser på dette området om det skulle finnes folk i klippgjengen som har mer greie på dette fenomenet enn meg. Husk, selv om kulelyn er et vitenskapelig akseptert fenomen så er det aldri hittil tatt et bilde av det. Det har også svært mange likhetspunkter med mange UFO-observasjoner, men disse er det ikke særlig velvilje overfor, selv om vi kan presentere mengder av fotos av disse. Verden er rar.

Videre har Roar Wister sendt inn et klipp fra Norsk Ukeblad. Det omhandler Hessdalen, og det bringer oss inn på helgens strabasiøse ferd mot UFOlogiens Clondyke.

Vi startet opp fra Nøtterøy natt til lørdag kl. 02.00. Vi, er Mona Nilsen og undertegnede.

Vi delte på å holde i rattet, mens vi gjorde vårt beste for å holde hverandre våkne.

Da vi passerte Tynset må det ha skjedd noe helt spesielt. Skiltene til Røros var borte. Trondheims-skiltene var der fremdeles, og siden Hessdalen ligger mellom Tynset og Trondheim var vi i god tro da vi kjørte videre. Vi ble litt lange i maska da vi under tanking spurte hvor langt det var i gjen til Røros. 13 mil var svaret, og vi som hadde regnet med 3 km! Mannen måtte jo være sprøyte gal, var han utpassert av NIVFO, mon tro? Vi kjørte videre med bange anelser, og plutselig grodde Støren opp foran panseret. Da skjønte vi det. Vi må ha hatt en nærkontakt av tredje grad og blitt borført for etterpå å glemme både det og tidstapet. Dette var merkelig, plutselig var vi 6 mil NORD for Hessdalen, uten at vi hadde sett snurten av den.

Vel, gjort var gjort. Vi fikk jo da losset den 250 kg. tunge kopimaskinen av hos Leif da vi passerte Rognes. Han var jo i Hessdalen akkurat da, men naboene er jo så hjelpsomme og greie på de kanter, så det gikk jo greit.

Endelig kynne vi innfinne oss to timer forsinket og til almen latter.

Project Hessdalen er berammet til ukene 14. januar til 2. februar 1985. Vi håper været skal være på topp i den perioden. Blir det bare drittvær må vi utsette alt sammen, noe vi håper å slippe. Det vil bli satset på full bemanning fra kl. 17.00 - 24.00 hver dag. Alt utenom disse tider skjer på frivillig basis.

Postene vil bli: Hovedkvarter på Aspåskjølen. (Som sist).

Fjellpost nr. 1: Finnsåhøgda syd.

Fjellpost nr. 2. Rognefjellet

Pluss en informasjonspost som vil bli i veikrysset der Hessdalen begynner. Dette for å ta seg av den mengden mennesker som erfaringsmessig blir en belastning på både folk og materiell under prosjektet. Her kan da alle henvende seg, aviser og legfolk, som gjerne vil vite mest mulig om prosjektets gang. Vi satser på å kunne greie dette med en kontinuerlig styrke på ca. 20 mennesker.

Disse må være klare innen 30. desember 1984. Så husk kjære venner i klipprunden at dere sier fra til Leif Havik i god tid før denne datoen, dere som har tenkt å være med.

Sett av en ukes vinterferie da, og opplev noe her i livet som er verd å fortelle barnebarna deres om 50 år. "Den gangen jeg var i Hessdalen for å løse verdens gåte," og så legger dere ut, garantert suksess, og besteforeldrenes popularitet er sikret for år framover. Denne muligheten kan dere da ikke la gå fra dere. En annen ting er at dere kan vel ikke være bekjent av at det kommer flere svensker til vår egen Hessdal enn nordmenn? Nei still opp alle dere som ikke fikk ut fingeren sist, og som sa at hadde det bare passet litt bedre... Vel, nå gjør det det.

SNU ARKET.

Dette er periode 1. Periode 2 vil bli avholdt senere, med mindre folk, og helt uten instrumenter. Dette er den såkalte "Janne" perioden. Siden det var Janne Fjellander som i sin tid fremsatte idéen om å kjøre vekselvis med og uten instrumenter. Vi har vært oppmerksomme på nettopp dette, og har registrert en forandring i antall fenomener. Slik at antallet øker jo færre instrumenter som er i bruk. Det skal bli interessant å se om dette understøttes på ettervinteren til neste år. Det skal selvfølgelig bli nedskrevet rapporter.

Klokken åtte på lørdagskvelden startet informasjonsmøte med befolkningen. Det møtte fram et tyvetalls Hessdøler, til tross for at det var stor fest med lotterier og saker og ting nede i Ålen. Dette er ganske bra synes vi da det jo må begynne å virke litt trøttende på menneskene der alt dette maset fra forskjellige organisasjoner om disse fenomenene.

Nevnes bør at NIVFO var representert på kveldsmøtet. De møtte dog opp klokken 11 på formiddagen, men ble da høfligst bedt om å innfinne seg kl. åtte om kvelden. Dette gjorde de da også; Jan Krogh og Asbjørgh Koien. Stenødegård glimret med sitt fravær, et fravær som begynner å gjøre seg geldende i langt flere sammenheng. Det er nesten så en lurert på hva som har skjedd.

Nok om det. Både de to nevnte samt resten av møtedeltagerne ble så vitne til et forrykende foredrag med dertil egnede bilder og kurver, profesjonelt og glatt fremført av Erling Strand. Alle måtte da være imponert. (Vi gleder oss til rapporten). Før dette hadde Leif Havik innledet og ønsket velkommen. Her var det også tatt med i særdeles klar tekst at "Mindre grupper og klubber opererer under navnet Prosjekt Hessdalen, i vinnings øymed, dette har ikke noen ting å gjøre med vårt prosjekt her i Hessdalen. Dette er nå slått fast en gang for alle."

Dette ble også nevnt overfor den journalisten som var på interview-besøk på formiddagen. Grunnen til at vi med sikkerhet kan slå dette fast at andre bruker vårt prosjektnavn er at det sto en liten notis i en avis av lokal art for noen dager siden at Norsk Institutt for Vitenskapelig Forskning og Opplysning altså NIVFO var tildelt kr. 400.- av kulturstyret i Hessdalen. Jeg skulle ha bragt dette klippet i denne runden, men glemte desverre å få med meg klippet fra Leif. Håper han sender det nedover når han leser dette. Tilbake til møtet. Da Erling var ferdig og ba om spørsmål kom det ganske riktig et spørsmål fra Krogh. Men det var mistenkelig tamt. Han var vel ennå i sjokktilstand etter å ha blitt imponert over hva vi har klart i forhold til NIVFO. Spørsmålet lød: "Hvor lang observasjonstid var det på de observasjonene som det ble fotografert med gitter?". Han fikk da et meget utfyllende svar, og kunne tydeligvis ikke ordlegge seg etter dette. Da ble det en kort pause. Krogh kom da bort til Erling, og jeg skal ikke her komme nærmere inn på den ordkløvingen som utspilte seg. Jeg vil bare nevne at Krogh tapte på alle fronter, og hadde egentlig ingen ting å stille opp mot noe av det Erling sa. Godt gjort.

Plutselig finner de to ut at de har det travelt og forlater lokalet, og la det være sagt, trampeklappen som oppsto da de satte kurs for døren kom fra lokalbefolkningen og ikke fra oss. Det var ikke pent det blikket de sendte over skulderen da de forsvandt ut døren.

Etter dette ble det en mye lettere atmosfære, og vi kunne slippe oss mer løs, liksom.

Befolkningen stilte spørsmål, og Erling og Leif besvarte. En interessegruppe ble også dannet.

Denne skal bestå av folk i og ved dalen. Disse skal ha en eller flere kontaktpersoner de kan henvende seg til når det er saker som de observerer eller vil ha greie på. Disse kontaktpersonene er bindeledd mellom UFO-NORGE og befolkningen med andre ord. Dette vil være en toveis rettet ordning, og vi venter meget av dette. Det var en positiv stemning for dette og vi fikk flere navn ned på papiret samme kvelden.

Tilslutt ble det loddsalg på UFO-NORGEs LOTTERI, og her gikk det unna, så hvis dere i klippgjengen i rasker dere litt så går det mange premier til Hessdalen. La meg i denne forbindelse få nevne at de lappene dere mottok for fjorten dager siden er utstyrt med feil nummer. Gironummeret skal være 400 69 61. Det har sneket seg inn et 6 tall helt først istedet for det 4 tallet som skal være der. Jeg håper at ikke mange av dere har sendt inn med feil nummer. Jeg har mottatt en, og den har girokontoret rettet opp. Jeg sender derfor med en som er riktig, så kan der jo benytte den?

Nå nærmer det seg slutten på denne siden også. Jeg har jo snakket så mye nå at det er på tide å avslutte. Til helgen er det et maratonmøte hos Roar Wister. Det er den utvidete redaksjonen som skal ha en brainstorming over nummer 4-5 av tidsskriftet. Til det skal jeg forsøke å få ferdig et settebord til å mikse sidene på, så jeg får henge i. Det skal skrives flere sider også, ønsk meg lykke til, og send meg litt energi da, det trenger jeg.

En hilsen til det ganske land, og de av dere som er så heldige å grense til Norge. Ha det godt,

hilsen Odd-Gunnar.

PS. Jeg glemte i farten å nevne at Krogh, etter å ha blitt bortvist fra formiddagens møte, reiste til Rognes (6 mil) og

spurte seg fram til Leifs hus. Der fikk han av naboen beskjed om at det ikke lo seg gjøre å kjøre opp til huset. Noen minutter senere så naboen at

Krogh sto fast i søla der han ikke kunne kjøre opp. Han måtte altså prøve alikevel. Grunnen til alt dette var tydeligvis å feste en reklamelapp til døra om NIVFOs rapport om H.D. fenomenene til kr. 165.-

Alt dette, istedet for å levere Leif denne mens han var i Hessdalen???? Noen bedre????? Enda et PS: Hadde naboen visst hvem det var, hadde han pent måttet stå i søla til kvelden, desverre dro han ham opp med traktoren.

APROPOS

Hvor stammer det fra?

Den gordiske knute:

Orakelet i Delfi forutsa at den skulle bli verdens hersker som greide å løse en knute på seletøyet på en vognstang som sto i Zeustemplet i Gordion. Og i tidens fylde kom Alexander den store til Gordion og løste opp knuten ganske enkelt ved å hugge den over med sitt sverd.

Høyt spill

308 000 amerikanske dollar — eller omregnet i norske kroner: 2 650 000 — ble det forleden dag betalt for en fiolin på en auksjon hos Christie. Men så var det ikke hvilken som helst fiolin, da. Det dreier seg om en 294 år gammel Stradivarius, fremdeles betraktet som verdens beste fioliner. Dette er den foreløpig høyeste salgssum som er blitt oppnådd for en fiolin på det åpne marked.

Det opplyses at kjøperen er en samler som aldri kommer til å bruke fiolinen som instrument.

Så er sagt

Der ingen profit vinker, ryker ingen skorstein.

pk

Vitenskapsmann

En vitenskapsmann av det sanne format kommer ofte frem til det resultat at jo mer man som forsker kan og vet desto større blir hans uvitenhet.

H. M.

Tjasså...?

av morten m...

— En stradivarius til 3 millioner ble nylig solgt i London til en fyr som ikke spilte fiolin.
— Tydelig at pengene heller ikke spilte noen rolle.

©

De gamle er eldst

Vi kan for så vidt si oss enig med Norsk Undervisningsforbund (tidligere Norsk Lektorlag) i at skolebøkene som forteller at Haakon den 7. er konge i Norge er noe foreldede.

Ikke rart ungene blir hengende i bakleksa med slikt undervisningsmateriell, mener forbundet, som krever ny satsing på skolebokfronten.

Hvorfor ikke gå direkte til statsminister Gerhardsen med saken?

Og så helt på tampen:
STEFFEN TANGSTAD
er fra Tønsberg.

Bare for å ha "slått" det fast.

på gaten

— Er du redd for
spøkelser?

PÅL JENSEN,
skoleelev, Sandefjord:

— Nei, jeg tror ikke at de
finnes. UFO'er derimot er jeg
svært opptatt av.

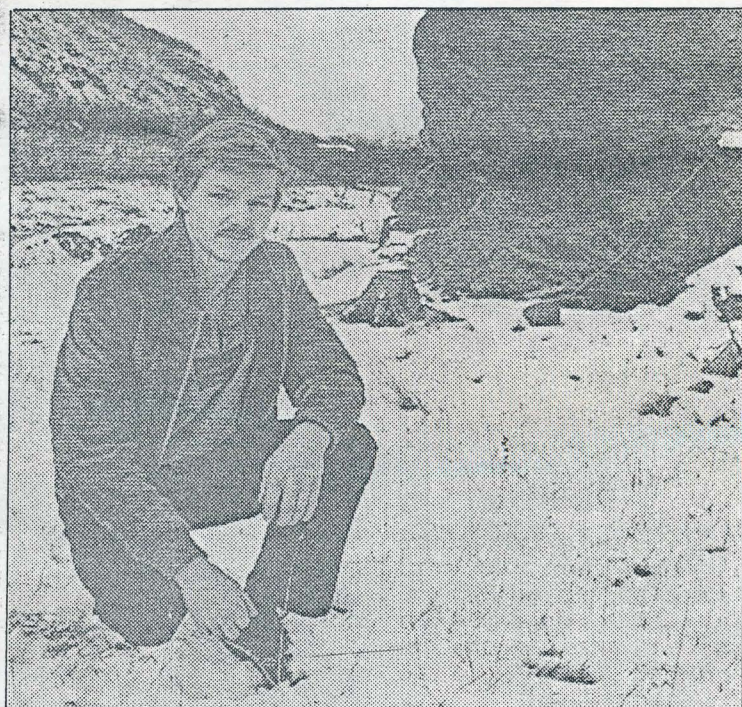
ODD THUNES,
ekspediter, Oslo 4:

— Ja, jeg har selv hatt skumle
opplevelser med noe jeg
tror var gjenferd av døde
mennesker. Men det kan
også ha vært min egen un-
derbevissthet som spilte meg
et puss.

ANNE NÆSS,
arbeidsledig, Asker:

— Nei, ikke redd, men jeg
ser ikke bort fra at det kan
finnes spøkelser.

TROR: Ved denne steinen sto samekona før hun plutselig for-
svant i løse lufta. Og jeg tror fullt og fast på mine egne øyne og
på troverdige mennesker, sier Harald Rindal.

JEG

så «finn- kjærring»

TAMOKDALEN (VG) Spøkelsene i Tamokda-
len opptrer ikke alltid i biler av forskjellige
merker og forskjellige årsmodeller. Både
gamle og unge Tamokdal-beboere kan berette
om møter med overnaturlige vesener som ikke
benytter motorkjøretøyer.

Harald Rindal (31) som er
oppvokst i Tamokdalen, men
som nå bor i nabobygda Nord-
kjosbotn husker levende sitt
glimt av «finnkjærringa», et
kjent spøkelse for tamokdøler
i alle årsklasser.

— Jeg kunne vel vært rundt
12 år og var på sykkelstur sam-
men med min mor i nederste
delen av Tamokdalen. Min
mor syklet, og jeg satt på ba-
gasjebrettet. Plutselig får jeg
se en eldre samekvinne som
står stille ved en stor stein
noen meter fra veien. Jeg
gjorde min mor oppmerksom
på kvinnen, men da hun snud-
de seg for å se, var samekvin-
nen sporløst forsvunnet. Jeg
husker at hun hadde samelue
på hodet og ellers var kledd i
rød kuffte.

brødrene kom kjørende i bil da
de oppdaget den eldre, rød-
kledte samekvinnen i veikanten.
De stoppet bilen og rygget
noen meter for å tilby henne
skyss, men da var hun for-
svunnet, praktisk talt «i løse
luften».

Dette skjedde på nøyaktig
samme sted hvor jeg så kvin-
nen, flere år tidligere, og sene-
re har jeg hørt flere troverdi-
ge mennesker berette om lig-
nende møter med «finnkjær-
ringa».

Leting

Gamle folk i Tamokdalen
forteller at dette spøkelset har
sin «naturlige» forteller at det-
te spøkelset har sin «naturlige»
forklaring. For nesen 70 år
siden ble en same funnet om-
kommet på det stedet kvinnen
viser seg for folk, og mange

Forsvant

Flere år senere fortalte jeg

NORSKE
ARGUS

A-S
RAET FOR AVISUTKLIPP
NSBORGVN 24/26 - OSLO 1
TLF 20 46 75
Utklipp fra

VG

OSLO
k tendens: Uavh.

OKT. 1984

ODD THUNES,
ekspe~~dit~~er, Oslo 4:

— Ja, jeg har selv hatt skumle opplevelser med noe jeg tror var gjenferd av døde mennesker. Men det kan også ha vært min egen underbevissthet som spilte meg et puss.

ANNE NÆSS,
arbeidsledig, Asker:

— Nei, ikke redd, men jeg ser ikke bort fra at det kan finnes spøkelser.

LEIF TANBO,
reprofotograf, Oslo 5:

— Det har jeg aldri tenkt på. Jeg tror hverken på gjenferd eller andre såkalte spøkelser.

LISBETH SKAAR,
bokholder, Oslo 3:

— Ja! Jeg vet ikke helt hva jeg frykter, men i mørket er jeg redd for å møte noe ubehagelig.

kjærring»

TAMOKDALEN (VG) Spøkelsene i Tamokdalen opptrer ikke alltid i biler av forskjellige merker og forskjellige årsmodeller. Både gamle og unge Tamokdal-beboere kan berette om møter med overnaturlige vesener som ikke benytter motorkjøretøyer.

Harald Rindal (31) som er oppvokst i Tamokdalen, men som nå bor i nabobygda Nordkjosbotn husker levende sitt glimt av «finnkjærringa», et kjent spøkelse for tamokdøler i alle årsklasser.

— Jeg kunne vel vært rundt 12 år og var på sykkelstur sammen med min mor i nederste delen av Tamokdalen. Min mor syklet, og jeg satt på bagasjebrettet. Plutselig får jeg se en eldre samekvinne som står stille ved en stor stein noen meter fra veien. Jeg gjorde min mor oppmerksom på kvinnen, men da hun snudde seg for å se, var samekvinnen sporløst forsvunnet. Jeg husker at hun hadde samelue på hodet og ellers var kledd i rød kuffte.

Forsvant

Flere år senere fortalte jeg dette til en fetter. Han kunne da fortelle at han og broren nylig hadde møtt henne. De to

brødrene kom kjørende i bil da de oppdaget den eldre, rødkledte samekvinnen i veikanten. De stoppet bilen og rygget noen meter for å tilby henne skyss, men da var hun forsvunnet, praktisk talt «i løse luften».

Dette skjedde på nøyaktig samme sted hvor jeg så kvinnen, flere år tidligere, og senere har jeg hørt flere troverdige mennesker berette om lignende møter med «finnkjærringa».

Leting

Gamle folk i Tamokdalen forteller at dette spøkelset har sin «naturlige» forteller at dette spøkelset har sin «naturlige» forklaring. For nesene 70 år siden ble en same funnet omkommet på det stedet kvinnen viser seg for folk, og mange tror — også jeg — at hun er på hvileløs leiting etter sin mann, sier Rindal.

Spøkelsesdalen

TAMOKDALEN (VG) Tamokdalen er et trangt, fjellinnrammet dalføre som strekker seg fra Øverbygd i Målselv til E 6 mellom Nordkjosbotn og Storfjord i Nord-Troms.

Totalt er dalen drøye tre mil lang, men alle «overnaturlige» observasjoner er gjort på de nederste seks kilometrene av Tamokdalen. Her er fjellene så høye og dalbunnen så trang at sola bare slipper til når den står aller høyest på himmelen. Det er med andre ord et typisk «spøkelsesmiljø».

De 160 menneskene som bor i dalen har derfor slått seg ned lenger oppe i Tamokdalen, hvor den utvider seg og hvor fjellene slipper sola til.

Den smale grusveien gjennom dalen ble opprinnelig bygd som tilførselsvei til beboerne. Under siste krig slo tyskerne

seg til i dalen, og de førte veien fram til Øverbygd og til videre forbindelse med riksveien. Etter krigen er veien brøytet, og den blir nå flittig benyttet for veifarende som vil «forkorte» ferden langs europaveien med noen mil.

Nærmeste by er Tromsø, 10 mil unna.

MØTTE BIL- SPØKELSET

Av HERMANN K.
SØRENSEN og TERJE
MORTENSEN (foto)

TAMOKDALEN
(VG) De bilkjørende
spøkelsene i Tamok-
dalen i Troms som
VG skrev om forle-
den, er i ferd med å
oppnå status som
landskjendiser.

Etter at et par tamok-
døler sto fram og for-
talte om sin kontakt
med bilspøkelsene, har
tungebåndet løsnet på
mange andre som inn-
til nylig har tidd med
sine opplevelser av
frykt for å bli utledd.

— Jeg er en av de mange
som har støtt på den såkalte
spøkelsesbilen. Jeg regner
meg selv som et nøkternt og
moderne menneske som slett
ikke plages av tanken på
overnaturlige vesener. Like-
vel må jeg medgi at jeg ikke
finner noen fornuftig forkla-
ring på mitt møte med den
mystiske bilen, sier Birgitte
Wingstad.

Forskrekket

— En augustkveld for
drøyt to år siden var jeg,
min søster og min svoger på
vei hjem fra Tromsø. Min
svoger kjørte bilen, og vi var
kommet ca. tre km inn i Ta-
mokdalen da det hendte.
Plutselig kjører en bil ut fra
veikanten bare noen meter
foran oss.

Den har voldsom fart, og
vi reagerer alle med forbau-

overnaturlige vesener. Likevel må jeg medgi at jeg ikke finner noen fornuftig forklaring på mitt møte med den mystiske bilen, sier Birgitte Wingstad.

Forskrekket

— En augustkveld for drøyt to år siden var jeg, min søster og min svoger på vel hjem fra Tromsø. Min svoger kjørte bilen, og vi var kommet ca. tre km inn i Tamokdalen da det hendte. Plutselig kjører en bil ut fra veikanten bare noen meter foran oss.

Den har voldsom fart, og vi reagerer alle med forbauelse fordi vi ikke forstår hvordan bilen kunne få opp slik fart så å si på sekundet. Det er nemlig ingen sidevei der som den kunne fått opp farten på. Ja, det er knapt nok en liten utvidelse av den smale veien.

Forsvant

Min svoger setter opp farten for å se hvor dette «fartsfantomet» blir av, men selv om vi har en lang rett strekning foran oss, er bilen som sunket i jorden. Og selv om vi nok kjørte svært fort resten av veien hjem, så vi ikke snurten av det mystiske kjøretøyet. Skikkelig forbauset ble vi likevel først da vi kom hjem og fikk høre at ingen bil hadde passert huset på lange tider.

Lyste rødt

Fire mennesker hadde nemlig holdt utkikk etter oss fra stuevinduet som ligger bare 10 meter fra veien, og ingen annen bil hadde passert. Det hører med til historien at på de to kilometrene fra det stedet vi så bilen og hjem, er det ingen avkjøringer å gjemme seg på.

— Kan du beskrive bilen?

— Det var mørkt, men jeg mener at det var en lys personbil. På taket hadde den noe som lignet et drosjeskilt som lyste svakt rødt. Det var alt vi fikk tid til å konstatere før den forsvant rett foran øynene på oss, sier Birgitte Wingstad.

UFORKLARLIG: — I to år har jeg forgjeves søkt etter naturlig forklaring på vår opplevelse, sier Birgitte Wingstad.

	Selbyggen, Selbu
	Setesdølen, Bygland
✓	Stjørdalens Blad
	Stjørdalingen
	Sotra, Fjell

20. OKT. 1984

- Tror på Høyre og UFO

på meg.
politisk
slike be-
milie, at
sykdoms-
ge ting i

iktig hyl-

er at po-

Og jeg
da mi på
dige, dri-
g jeg re-

andet litt

ner i poli-

det med å
g det kan

n av initi-
vinnene i
formann.
det ved
il skje et
un likevel
av hove-
tor, med-

opp mot hverandre som forsøkt
av oss. Sto bare fast på at det tok
lengre tid å gjennomføre Høyres
program i en samlingsregjering
enn om Høyre hadde rådd grun-
nen alene. Basta.

UFO

Som naturlig er så er Turid
opptatt av Høyre-kreftene.
Egentlig unødvendig å si det.
Men tro nå for all del ikke at hun
er opptatt av bare disse krefter.

— Fenomenet i Hessdalen har
opptatt meg lenge. Og alt hva Er-
ich von Däniken skriver, leser
jeg. Er fast bestemt på at det er
mer mellom himmel og jord enn
hva vi ser. Krefter som virker,
krefter som vi kanskje før har
vært oppmerksom på, men som
vi har glemt.

— Sier du at det er overnatu-
lige vesener rundt oss?

— Nei, men det er ting vi idag
ikke har begreper om — ting om-
kring oss.

— Levende vesener fra andre
planeter som besøker oss fra tid
til annen?

— Javisst er det liv på andre
planeter. Jeg tror også det kan
være høyt utviklet liv, med ten-
kende vesener som kan ha kom-

01

ball

-

nk

er

Blink's
over Lei

. Spille

n av

ink var

ampen

liteten

varier

- Det er klart mer mellom himmel og jord enn hva vi ser.
- Det er høyt utviklet liv på andre planeter.
- Det kommer benkeforslag på Wenche Frogn Sellæg.

AV MARTIN HAUGEN

De tre innledende setninger er ikke skribentens. De tilhører en mørk kvinne som snart fyller 41 år. Bosatt i Stjørdal siden 1978. Gift med sjømann — skipper, og har tre ganske voksne barn. Og som den siste setningen sier — meget aktiv politisk. Hvem det er snakk om? Hvem kan si med sikkerhet at det kommer benkeforslag på Wenche Frogn Sellæg på Høyres nominasjonsmøte 30. november?

Einar Wollebæk Andersen har gjettest det for lenge siden. Ikke minst fordi han kjenner ansiktet (bildet) hennes. Ikke så vanskelig å ta feil. Turid Fjellvikås er Turid Fjellvikås — formann for Høyre-kvinnene i Stjørdal.

— Formann, betyr kjønnsnøytrale begreper ingenting i Høyre?

→ Personlig har det ingen betydning. I likestillingsdebatten kommer det i skyggen av langt viktigere saker.

— Kan ikke ord som varmann, formann, allmannamøte være holdningsskapende for den oppvoksende slekt?

Problemstillingen virker ukjent og kanskje også uinteressant for Turid Fjellvikås. (Heretter tar vi sjansen på å kalle henne for bare Turid). I farten finner hun ikke ordet varamedlem som synonym til varamann. På samme måte er det også når det gjelder leder som alternativ til formann eller forkvinne. Trolig regner hun dette for bare smårusk.

Beskjeden?

Vi sitter over en kopp kaffe midt i Stjørdal sentrum. Klokka viser at arbeidsdagen for folk flest bare såvidt har passert, det smaker derfor med en liten matbit. Turid blir bydd et lite smørbrød, men sier beskjedent at hun nøyer seg med en kopp kaffe og en røyk. Sjølsagt forsto vi at beskjedenheten var påtatt — for vi måtte ikke påtvinge henne roastbiff når vi sa at vi i alle fall sjøl skulle ha noe å bite i.

Født i Stjørna i Fosen, hvor hun vokste opp. Giftet seg 21 år gammel og hadde over hundre gjester. Ble mor i ganske ung alder — og familien bodde i Trondheim før de flyttet inn i nytt hus i Dullumfeltet i Stjørdal — en generasjonsbolig. Turid har tatt handel- og kontorutdannelse etter den tid og er idag leder av kontorfunksjonen hos rørlegger Sivertsen i Hommelvik. Full stilling og dagpendler. Kjører, stor, BLA bil. Hun har også lagt ett år bak seg ved BI (Bedriftsøkonomisk Institutt), men den politiske arbeidsmengden hun fikk etter siste kommunevalg, førte til at hun har utsatt videre studium på ubestemt tid. Uten dette kveldsstudium har hun i gjennomsnitt tre møtekvelder pr. uke.

Varamed-
et — og
ressurs,
på fylkes-
llem i fyl-
nnene.
det strik-

med strik-
» ikke. Vi
anlig sak-
en ordent-
g og med-
id og leg-
de: — Du,
det kom-

et. Men vi
det gikk i

nnene opp

pmøte —
e lag strir

d det. Men
noen stille

for tam?

ett-

— en ret-
nfunns-
gon mer ret-
nfunns-
gon hatt regje-

k at gjen-
s program
ngssamar-
hatt en ren

målet. Ville
nns-
godene
amarbeide

pørsmålet.
em vil jeg
satt ut i li-
rdeling av

met lengre enn oss.
— Går det an å være så frekk å
spørre om de har kommet lengre
enn Høyre?
(Det gikk an, men heller ikke
mer).

— Så du tror på UFO?

— Det gjør jeg.

— Tror du på Gud?

— Gud er symbolet på det gode. Og det er opp til hver enkelt av oss om vi vil bruke det gode eller det onde som også er til stede. Jeg regner meg for en kristen person — men er ikke personlig kristen. Forøvrig har jeg lest mye i det gamle testamentet — og det interesserer meg å se Däniken på den ene siden og hva testamentet sier på den annen — det ligger forklaringer i dette.

Turid advarte oss på forhånd. Tok vi opp dette tema kunne vi bli i, alle fall hun, sittende i tmesvis. Men heldigvis hadde vi region — og vi tenkte både på oss sjøl og leserne.

— Er du glad i litteratur?

— Jeg har vært, og er forsåvidt også, en bokorm. Men tiden er knapp. Jeg har alle kjente forfattere i bokhylla, samlede verker av de store.

— Hjelper det å ha dem i bokhylla?

— Jeg har lest dem også.

— Sist leste bok?

— Det var Hamsun. Men hva het den? Husker ikke.

(I telefonen i går fikk vi vite at det var Landstrykere)

Femundsmarka

Sjøl har hun aldri gått på loffen. Men hun har drevet brukthandel i Trondheim. Det likte hun godt. Er ikke glad i materielle ting, men det sosiale liv omkring brukthandelen satte hun pris på. Loffet har hun ofte i Femundsmarka. Elsker å gå der. Er, sier det sjøl, friluftsmenneske, men får ikke tid. Svarer, ja

Hva er det som besøker Hessdalen?

*Igjen har det vært
«noe» i Hessdalen i
Trøndelag. Eli
Bendos oppdaget en
lysende, sigarformet
gjenstand som
landet et par
kilometer fra gården
hennes. Ut av
«sigaren» kom det
et lysende vesen...*

Reportasje:
Arne Wisth/Headline

I Hornindal i Nordfjord fant Lars Sollid flere slike spor. I Hessdalen fant man lignende avtrykk.

Eli Bendos (58) bor på en gård i Ålen i Sør-Trøndelag. I begynnelsen av juni i år opplevde hun noe hun sent vil glemme. Klokken var rundt ett på natten, og ingen andre i huset var oppe. Idet hun kastet et blikk ut av vinduet, fikk hun øye på noe helt uvanlig:

— Det var som en stor, lysende sigar på himmelen, forteller hun. — Himmelen var klar og blå som den er på midtsommer-netter i dette området. «Sigaren» kom fra sør og stoppet over den nærmeste fjelltoppen for så å senke seg ned mot bakken.

Jeg visste ikke hva jeg skulle tro og ble bare mer og mer forbløffet. Da «farkosten» endelig var nede, så jeg noe merkelig. Det kom noe hvitt ut av den. Det hvite begynte å hoppe nedover lia, nesten som om det svedde, før det forsvant inn i «farkosten» igjen. Dette var kanskje et par kilometer fra huset vårt, og selv med kikkert var det vanskelig å se hva det egentlig var.

— Hvor lang tid kunne du observere dette?

— Jeg ble så forbløffet over det jeg så at tiden sto stille for meg. Men jeg regner med at det kan dreie seg om fire—fem minutter.

— Kan du beskrive «farkosten»?

— Nei. Det var dette lysende vesenet som fascinerte meg mest. Selve «farkosten» tok av med

enorm hastighet etter at «det hvite» var kommet inn i den.

Har du hatt stor pågang fra folk som vil vite om det du har sett?

— Det ble en del oppstyr etter en notis i Adresseavisen. Selv vil jeg helst at det ikke skal skrives om, selv om jeg forstår at det kan ha interesse for andre. Det kan lett latterliggjøres, og derfor vil jeg heller ikke bli fotografert. Men overfor deg selv kan du ikke annet enn godta det du har sett.

— Har du sett noe lignende tidligere?

— Ikke som dette, men for to år siden så jeg en lysende kule uten at jeg den gang tenkte noe særlig over hva det kunne være. I dag er jeg overbevist om at det er «noe» — et eller annet vi ikke kan forklare — som flyr i luften.

Andre tilfeller.

I Hornindal i Nordfjord kom bonde Lars Sollid nylig over noen merkelige spor i nærheten av gården.

— Sporene stammer hverken fra dyr eller folk, sier Sollid.

— Jorden er presset 25 cm rett ned. Selve sporet er en meter langt og 20—30 cm bredt. Gress og planter ved sporet holder på å visne, mens vegetasjonen rundt står frisk og fin.

I Hessdalen finnes et lignende «landingssted». Jorden er presset ned i dype spor som danner en trekant med 19 meter mellom hjørnene. Vegetasjonen rundt er i ferd med å dø.

Det er helt tydelig at «noe» har vært der.

Men hva?

★ ★ ★

Kulelyn gjestet soveværelset

— Redd ble jeg ikke, det var det ikke tid til, men jeg innrømmer at jeg ble forskrekket.

Det er en av våre lesere, en enslig dame i Vestskogen, som forteller dette over telefonen, når hun beretter om besøk av kulelyn på soveværelset under tordenvæ-

ret søndag kveld.

— Jeg hadde lagt meg tidlig, og skulle bare lytte til værmeldingene på radio før jeg la meg til for å sove. Plutselig ble jeg var et lysglimt, og fikk til min forskrekkel-else se en ildkule som kom inn gjennom vinduet. I rasende fart

kom det over sengene og stanset over min seng. Der «freste» det nærmest som en sint kattunge før det snudde og forsvant gjennom vinduet, fantastisk nok uten å etterlate seg spor i soveværelset.

— Jeg husker at jeg tenkte hva i all verden kunne dette være, før

tordenskrallet kom og forklarte meg det. Jeg har imidlertid vært borti kulelyn en gang tidligere, og det var en alvorlig sak i forhold til dette som nærmest var «snilt av seg», sier vår leser, som undrer om andre var borti noe lignende søndag kveld.

Flere fikk besøk av kulelyn søndag

Ikke bare den forskrekkede damen vi omtalte tirsdag fikk besøk av kulelyn sist søndag kveld. Flere lesere har kontaktet redaksjonen og berettet at også de ble utsatt for det samme fenomenet.

— Min mann og jeg satt i stuen og leste, da hele rommet plutselig lyste opp av en glødende kule, forteller en Ringshaug-dame. — Jeg trodde først det var en lyspære som sprakk. Mannen min fór ut av huset idet lynet iløpet av

toppen et par sekunder forsvant ut av stuen. Han mente det kunne være brann. Først da vi hørte tordenskrallet skjønte vi hva som hadde kommet inn.

Også en Slagen-dame opplevde det samme. Lesende i salongen hoppet hun høyt idet et kulelyn braste gjennom rommet.

— Jeg trodde bilen hadde tatt fyr, forteller en tredje dame, som var på vei fra Olsrød til Gauterød det aktuelle tidspunkt søndag kveld. — Plutselig, lyste hele fronten opp!

Ingen av disse tilfellene har gjort skader.